

پښغه مېر - صلی الله علیه وسلم - نوږتی کرد له سهر قه بریک پاش نه وهی له گور دانرا، چوار جار ته کبیره ی کرد

له عبداللهی کوری عه باسه وه - په زای خویان لیبت - ده لیت: «پښغه مېر - صلی الله علیه وسلم - نوږتی کرد له سهر قه بریک پاش نه وهی له گور دانرا، چوار جار ته کبیره ی کرد*». *(چوار جار ته کبیره ی کرد: واتا به (ته کبیره ی په که مه وه چوار ته کبیره ی کرد - چوار جار ووتی: الله اکبر-، هه روه کو نوږتی جه نازه [صحیحه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سهری])

پښغه مېر - صلی الله علیه وسلم - خولقینراوه له سهر په وشته جوانه کان وه کو په رحمت وړه نعت و به زه یی، بویه کاتیک هه هاوه لیککی دیار نه بویه په سیاری سهاره ت حالی ده کرد. په سیاری کرد سهاره ت به خاوه نی گوریک له گوره کان، نه وانیش ووتیان فلانه کوچی دواپی کردوه، بویه پی خوش بوو که نوږتی له سهر بکات، چونکه نوږت کردنه که ی نارامی وسه کینه ت ده لیت بویه کردوه که، ونور وروشناییه بو مردوو چونکه تاریکی ناو گوره که ی له سهر لاده بات، نوږتی له سهر قه بره که کرد هه روه کو نوږت کردن له سهر مردوو په ک که جه نازه که ی تاماده بیت. پښغه مېر - صلی الله علیه وسلم - له کاتی نوږت کردن له سهر مردوو که له سهر گوره که پرانه وه ستا به لکو نوږتی کرد له ته نیشتی (له به رامبه ری) هه روه کو نوږت مردوو له سهر جه نازه ی تاماده بوو.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5210>

